

Cauza C-407/22

Cerere de decizie preliminară

Data depunerii:

20 iunie 2022

Instanța de trimitere:

Conseil d'État (Franța)

Data deciziei de trimitere:

14 iunie 2022

Recurent:

Ministre de l'Économie, des Finances et de la Relance

Intimată:

Manitou BF SA

CONSEIL D'ÉTAT [omissis]
(CONSILIUL DE
STAT)

[omissis]

[omissis]

[omissis]

[omissis]

[omissis]

MINISTRE DE L'ÉCONOMIE, DES
FINANCES ET DE LA RELANCE
c/ SA Manitou BF

Conseil d'État (Consiliul de Stat) [omissis]
(Secția pentru contencios, camerele reunite a 8-a și a 3-a)

[omissis]

Ședința din 1 iunie 2022

Decizia din 14 iunie 2022

Având în vedere următoarea procedură:

Societatea pe acțiuni (SA) Manitou BF a solicitat tribunal administrativ de Nantes (Tribunalul Administrativ din Nantes) să pronunțe restituirea unei fracțiuni din cuantumul inițial al impozitului pe profit la care a fost supusă pentru exercițiul financiar încheiat în anul 2011, care corespunde reintegrării în rezultatul său fiscal a unei cote-părți pentru cheltuieli și costuri aferente veniturilor din participații primite de filialele sale stabilite în alte state membre ale Uniunii Europene decât Franța.

Printr-o ordonanță [*omissis*] din 26 septembrie 2017, președintele tribunal administrativ de Nantes (Tribunalul Administrativ din Nantes) a transmis [*omissis*] cererea societății Manitou BF către tribunal administrativ de Montreuil (Tribunalul Administrativ din Montreuil), care a respins-o prin Hotărârea nr. 1708681 din 16 iulie 2018.

Prin Hotărârea nr. 18VE02710 din 27 mai 2021, cour administrative d'appel de Versailles (Curtea Administrativă de Apel din Versailles) a anulat această hotărâre și a admis cererea societății Manitou BF.

Printr-un recurs și un memoriu în replică, înregistrate la 30 iunie 2021 și la 31 martie 2022 la secrétariat du contentieux du Conseil d'État (secretariatul secției pentru contencios a Consiliului de Stat), ministre de l'économie, des finances et de la relance (ministrul economiei, finanțelor și relansării) solicită Conseil d'État (Consiliul de Stat) anularea hotărârii menționate.

Acesta susține că cour administrative d'appel de Versailles (Curtea Administrativă de Apel din Versailles) a săvârșit o eroare de drept și a calificat în mod inexact faptele din speță, statuând că împrejurarea că o societate-mamă a ales sau nu să constituie un grup fiscal integrat cu filialele sale franceze nu avea nicio incidență asupra temeiniciei cererii sale de restituire, ca urmare a încălcării libertății de stabilire prin dispozițiile articolului 223 B din code général des impôts (Codul general al impozitelor), a fracțiunii din impozitul pe profit corespunzătoare reintegrării în rezultatul său fiscal a unei cote-părți pentru cheltuielile și costurile din veniturile din participații primite de filialele sale stabilite în alte state membre ale Uniunii Europene decât Franța.

Printr-un memoriu în apărare, înregistrat la 28 martie 2022, societatea Manitou BF solicită respingerea recursului [*omissis*]. Aceasta susține că motivele invocate de ministre de l'économie, des finances et de la relance (ministrul economiei, finanțelor și relansării) sunt nefondate.

[*omissis*]

Având în vedere:

- Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;
- code général des impôts (Codul fiscal general) și livre des procédures fiscales (Codul de procedură fiscală);
- Hotărârea din 2 septembrie 2015, Groupe Steria SCA (C-386/14), a Curții de Justiție a Uniunii Europene;
- code de justice administrative (Codul de procedură administrativă);

[omissis]Întrucât:

- 1 Din înscrisurile din dosarul prezentat instanțelor de fond rezultă că Manitou BF a primit, în anul 2011, dividende provenite de la filiale stabilite în alte state membre ale Uniunii Europene decât Franța. Aceasta le-a plasat sub regimul societăților-mamă prevăzut la articolele 145 și 216 din code général des impôts (Codul fiscal general). În conformitate cu alineatul I al articolului 216, ea a dedus cuantumul acestor dividende din profitul său net, cu excepția unei cote-părți din cheltuieli și costuri de 5 % din cuantumul total al acestora. Printr-o reclamație din 24 decembrie 2014, ea a solicitat restituirea fracțiunii din cuantumul impozitului pe profit la care a fost supusă pentru exercițiul financiar care s-a încheiat în anul 2011 corespunzătoare reintegrării acestei cote-părți, pentru motivul că reintegrarea respectivă a fost efectuată în temeiul unor dispoziții legislative care aduc atingere libertății de stabilire protejate de articolul 49 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. După respingerea reclamației menționate, aceasta a sesizat tribunal administratif de Nantes (Tribunalul Administrativ din Nantes), care a transmis cererea sa către tribunal administratif de Montreuil (Tribunalul Administrativ din Montreuil), care a respins-o printr-o hotărâre din 26 septembrie 2017. Ministre de l'économie, des finances et de la relance (ministrul economiei, finanțelor și relansării) formulează recurs împotriva hotărârii din 27 mai 2021 prin care cour administrative d'appel de Versailles (Curtea Administrativă de Apel din Versailles) a anulat, în urma apelului declarat de societatea Manitou BF, hotărârea respectivă și a acordat acesteia din urmă restituirea sumelor solicitate.
- 2 Alineatul I al articolului 216 din code général des impôts (Codul fiscal general) prevede, în redactarea sa aplicabilă litigiului, că o societate-mamă poate deduce din profitul său total net veniturile nete din participații care dau naștere dreptului de aplicare a regimului societăților-mamă primite în cursul unui exercițiu, cu defalcarea unei cote-părți din cheltuieli și din costuri, stabilită în mod uniform la 5 % din venitul total din participații, incluzând creditul fiscal. Potrivit articolului 223 A din același cod, în redactarea sa în vigoare atunci, referitor la condițiile de acces la regimul integrării fiscale: *„O societate poate să se constituie singura obligată la plata impozitului pe profit datorat pentru ansamblul rezultatelor grupului format de ea și de societățile în care deține minimum 95 % din capital, în mod continuu în cursul exercițiului fiscal, direct sau indirect, prin intermediul societăților sau sediilor permanente membre ale grupului (...). / Pot fi membre ale grupului numai societățile sau sediile permanente care și-au exprimat acordul și*

ale căror rezultate sunt supuse impozitului pe profit, conform dreptului comun sau modalităților prevăzute la articolul 214. (...)”. Potrivit articolului 223 B din acesta, în redactarea sa aplicabilă, care definește regimul integrării fiscale: *„Rezultatul global este determinat de societatea- mamă calculând suma algebrică a rezultatelor fiecărei societăți a grupului, determinate conform dreptului comun sau modalităților prevăzute la articolul 214. / Rezultatul global este diminuat cu cota-parte din cheltuieli și din costuri aferentă veniturilor din participații primite de o societate a grupului de la o societate membră a grupului de mai mult de un exercițiu financiar și veniturilor din participații primite de o societate a grupului de la o societate intermediară pentru care societatea-mamă prezintă dovada că provin din venituri din participații plătite de o societate membră a grupului de mai mult de un exercițiu financiar și care nu a justificat deja rectificări efectuate în temeiul prezentului paragraf sau al celui de al treilea paragraf. (...)”.*

- 3 Articolul 49 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene prevede: *„În conformitate cu dispozițiile care urmează, sunt interzise restricțiile privind libertatea de stabilire a resortisanților unui stat membru pe teritoriul altui stat membru. Această interdicție vizează și restricțiile privind înființarea de agenții, sucursale sau filiale de către resortisanții unui stat membru stabiliți pe teritoriul altui stat membru (...)”.*
- 4 Prin Hotărârea din 2 septembrie 2015, *Groupe Steria SCA (C-386/14)*, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a declarat că articolul 49 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene trebuie interpretat în sensul că se opune unei legislații a unui stat membru privind un regim de integrare fiscală, în temeiul căreia o societate- mamă integrantă beneficiază de neutralizarea reintegrării unei cote- părți din cheltuieli și din costuri stabilită forfetar la 5 % din valoarea netă a dividendelor primite de ea de la societățile rezidente care fac parte din integrare, în timp ce o astfel de neutralizare îi este refuzată, în temeiul acestei legislații, pentru dividendele care îi sunt distribuite de filialele sale situate într- un alt stat membru și care, dacă aceste filiale ar fi fost rezidente, ar fi fost eligibile în mod obiectiv, la cerere.
- 5 Ministrul susține că *cour administrative d’appel (Curtea Administrativă de Apel)* a săvârșit o eroare de drept atunci când a considerat că *Manitou BF* era îndreptățită să susțină, în sprijinul cererii sale de reducere a cuantumului impozitului pe profit la care a fost supusă pentru exercițiul financiar încheiat în anul 2011, că articolul 223 B din *code général des impôts (Codul fiscal general)* încălca libertatea de stabilire în măsura în care nu prevedea posibilitatea unei societăți-mamă de a neutraliza cota-parte din cheltuieli și din costuri reintegrată ca urmare a veniturilor din participații provenite de la filiale stabilite într-un alt stat membru al Uniunii Europene decât Franța, care îndeplinesc criteriile de eligibilitate pentru regimul de integrare fiscală, înlăturând ca lipsită de incidență în această privință împrejurarea că societatea-mamă respectivă, deși deținea filiale eligibile în Franța, nu constituise în această țară un grup fiscal integrat.

- 6 Ridică o dificultate serioasă de interpretare a dreptului Uniunii Europene aspectul dacă articolul 49 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene se opune unei legislații a unui stat membru referitoare la un regim de integrare fiscală în temeiul căreia o societate-mamă integrantă beneficiază de neutralizarea cotei-părți din cheltuieli și din costuri reintegrată ca urmare a dividendelor pe care le primește de la societățile rezidente care fac parte din integrare, precum și, pentru a ține seama de hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene menționată la punctul 4, ca urmare a dividendelor primite de la filialele stabilite în alt stat membru care, dacă ar fi fost rezidente, ar fi fost eligibile în mod obiectiv, la cerere, pentru regimul de integrare, dar care refuză beneficiul acestei neutralizări unei societăți-mamă rezidente care, în pofida existenței unor legături de capital cu alte entități rezidente care permit constituirea unui grup fiscal integrat, nu a optat pentru apartenența sa la un astfel de grup, atât ca urmare a dividendelor care îi sunt distribuite de filialele sale rezidente, cât și a celor provenite de la filialele stabilite în alte state membre, care îndeplinesc alte criterii de eligibilitate decât rezidența.
- 7 Prin urmare, Curtea de Justiție a Uniunii Europene trebuie sesizată cu privire la acest aspect în temeiul articolului 267 primul paragraf litera (b) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și, până la pronunțarea Curții, trebuie suspendată judecarea recursului formulat de ministere de l'économie, des finances et de la relance (ministrul economiei, finanțelor și relansării).

DECIDE :

Articolul 1: Suspendă judecarea recursului formulat de ministere de l'économie, des finances et de la relance (ministrul economiei, finanțelor și relansării) până când Curtea de Justiție a Uniunii Europene se va pronunța cu privire la aspectul dacă articolul 49 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene se opune unei legislații a unui stat membru referitoare la un regim de integrare fiscală în temeiul căreia o societate-mamă integrantă beneficiază de neutralizarea cotei-părți din cheltuieli și din costuri reintegrată ca urmare a dividendelor primite de ea de la societăți rezidente care fac parte din integrare, precum și, pentru a ține seama de Hotărârea din 2 septembrie 2015, Groupe Steria SCA (C-386/14), ca urmare a dividendelor primite de la filiale stabilite într-un alt stat membru care, dacă aceste filiale ar fi fost rezidente, ar fi fost eligibile în mod obiectiv, la cerere, pentru regimul de integrare, dar care refuză beneficiul acestei neutralizări unei societăți-mamă rezidente care, în pofida existenței unor legături de capital cu alte entități rezidente care permit constituirea unui grup fiscal integrat, nu a optat pentru apartenența sa la un astfel de grup, atât ca urmare a dividendelor care îi sunt distribuite de filialele sale rezidente, cât și a celor provenite de la filiale stabilite în alte state membre care îndeplinesc alte criterii de eligibilitate decât rezidența.

[omissis] Pronunțată la 14 iunie 2022.

[omissis]